

Sygn. akt III KK 582/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2019 r.,
sprawy **W. L.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k., art. 199 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 8 listopada 2018 r., sygn. akt IX K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego W. L. jest oczywiście bezzasadna.

Na wstępie przypomnieć należy, iż strona zarzuty kasacji może kierować wyłącznie pod adresem wskazanych w art. 519 k.p.k. orzeczeń sądu odwoławczego. Nie jest prawnie dopuszczalne kwestionowanie, w trybie kasacji strony, orzeczeń sądu pierwszej instancji (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 listopada 2016 r., IV KK 357/16, LEX nr 2168501, z dnia 4 stycznia 2017 r., III KK 379/16, LEX nr 2255320). Z kolei przepis art. 523 § 1 k.p.k. wymienia jedynie dwie grupy podstaw zarzutów kasacyjnych. Pierwsza to bezwzględne przyczyny odwoławcze wymienione w art. 439 k.p.k. Druga grupa to inne, niż te z art. 439 k.p.k., rażące naruszenie prawa, jeżeli mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia sądu odwoławczego. Z uwagi na przyjęty przez polskiego ustawodawcę model postępowania kasacyjnego, ten nadzwyczajny

środek odwoławczy, jakim jest kasacja, nie może być oparty na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych, ani też nie jest możliwe kwestionowanie wprost w kasacji zasadności dokonania oceny dowodów, oceny wiarygodności zeznań świadków, o ile sąd odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 marca 2003 r., III KK 189/03, R-OSNKW 2003, poz. 1354, z dnia 5 maja 2015 r., IV KK 430/14, LEX nr 1747355, z dnia 28 października 2016 r., V KK 253/16, LEX nr 2141238).

Patrząc z tego punktu widzenia na zarzuty kasacji obrońcy skazanego W. L. Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Odnośnie zarzutu z pkt. 1 kasacji. Wbrew wywodom z kasacji Sąd Okręgowy w G. w pisemnym uzasadnieniu wyroku z dnia 17 kwietnia 2019r., V Ka (...), rozważył, w należyтым zakresie, zarzuty apelacji co do wysokości kwoty orzeczonej tytułem środka kompensacyjnego o jakim mowa w art. 46 § 1 k.k. (por. str. 17 – 18 uzasadnienia wyroku). Ten środek, oprócz właśnie funkcji kompensacyjnej, musi też realizować funkcje penalne, z istoty przypisane środkom karnym.

Odnośnie zarzutu z pkt. 2 kasacji to ten zarzut w istocie stanowi niedopuszczalny w postępowaniu kasacyjnym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Zwrócił na to słusznie uwagę Zastępca Prokuratora Rejonowego w G. w pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego (por. str. 11 – 12 pisemnej odpowiedzi na kasację z dnia 19 sierpnia 2019 r.).

Również oczywiście bezzasadny jest zarzut z pkt. 3 kasacji. Sąd Najwyższy w pełni podziela, odnośnie tego zarzutu, jego ocenę zawartą w powołanej wyżej pisemnej odpowiedzi na kasację. Trafnie oskarżyciel publiczny wskazuje bowiem, iż cyt. „zarzut również uznać należy za chybiony. Sąd Okręgowy w G. w uzasadnieniu pisemnym wyroku z dnia 17 kwietnia 2019 r., odniósł się szczegółowo zarówno do okoliczności związanych z orzeczeniem wobec W. L. środków karnych w postaci określonych zakazów, w tym okresem, na jaki je orzeczono (k. 16 - 17 uzasadnienia), jak i w kwestii motywów ustalenia określonych kwot zadośćuczynienia na rzecz każdego z pokrzywdzonych (k. 12 – 13 uzasadnienia). W ocenie oskarżyciela, pisemne motywy rozstrzygnięcia Sądu Odwoławczego w pełni odnoszą się do wszystkich zarzutów apelacyjnych, zaś

podnoszona przez autora kasacji ogólnikowość uzasadnienia, mająca uniemożliwiać kontrolę instancyjną, stanowi jedynie przejaw odmiennej oceny zapadłego wyroku, niekorzystnego dla klienta skarżącego” (cytat ze strony 13 pisemnej odpowiedzi na kasację).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy, na podstawie art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.

as